

**ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πρώτο τμήμα)
της 18ης Νοεμβρίου 2004***

Στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις C-10/02 και C-11/02,

με αντικείμενο αιτήσεις εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 234 ΕΚ, τις οποίες υπέβαλε το Tribunale amministrativo regionale per la Puglia (Ιταλία), με αποφάσεις της 10ης Οκτωβρίου 2001, που περιήλθαν στο Δικαστήριο στις 15 Ιανουαρίου 2002, στο πλαίσιο των υποθέσεων

Anna Fascicolo κ.λπ.,

Enzo De Benedictis κ.λπ.

κατά

Regione Puglia,

Maria Paciolla,

Assessorato alla Sanità e Servizi Sociali della Regione Puglia,

Coordinatore del Settore Sanità,

* Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική.

Azienda Unità Sanitaria Locale BR/1,

Felicia Galietti κ.λπ.,

Azienda Unità Sanitaria Locale BA/4,

Madia Evangelina Magrì,

Azienda Unità Sanitaria Locale BA/1,

Azienda Unità Sanitaria Locale BA/3 (C-10/02),

και

Grazia Berardi κ.λπ.,

Lucia Vaira κ.λπ.

κατά

Azienda Unità Sanitaria Locale BA/4,

Angelo Michele Cea,

Scipione De Mola,

Francesco d'Argento,

Azienda Unità Sanitaria Locale FG/2,

Antonella Battista κ.λπ.,

Nicola Brunetti κ.λπ.,

Azienda Unità Sanitaria Locale BA/3,

Azienda Unità Sanitaria Locale FG/3,

Erasmus Fiorentino (C-11/02),

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πρώτο τμήμα),

συγκείμενο από τους P. Jann, πρόεδρο τμήματος, R. Silva de Lapuerta, K. Lenaerts, S. von Bahr και K. Schiemann (εισηγητή), δικαστές,

γενική εισαγγελέας: J. Kokott

γραμματέας: M. Múgica Arzamendi, κύρια υπάλληλος διοικήσεως,

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που κατέθεσαν:

- οι Fascicolo κ.λπ., εκπροσωπούμενοι από τον G. Monacis, avvocato,
- οι De Benedictis κ.λπ., εκπροσωπούμενοι από τους A. Loiodice, I. Lagrotta και N. Grasso, avvocati,
- οι Berardi κ.λπ., εκπροσωπούμενοι από τον M. Langiulli, avvocato,
- οι Vaira κ.λπ., εκπροσωπούμενοι από τους L. D'Ambrosio και L. Ferrara, avvocati,
- η Regione Puglia, εκπροσωπούμενη από τον A. Sisto, avvocato,
- η Azienda Unità Sanitaria Locale BA/1, εκπροσωπούμενη από τον D. Caruso, avvocato,
- η Azienda Unità Sanitaria Locale BA/3, εκπροσωπούμενη από τους G. D'Innella, V. A. Pappalepore και M. de Stasio, avvocati,
- η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον A. Aresu και τη M. Πατακιά,

αφού άκουσε τη γενική εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις της κατά τη συνεδρίαση της 1ης Απριλίου 2004,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Οι δύο αιτήσεις για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως αφορούν την ερμηνεία του άρθρου 36, παράγραφος 2, της οδηγίας 93/16/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, για τη διευκόλυνση της ελεύθερης κυκλοφορίας των ιατρών και της αμοιβαίας αναγνώρισης των διπλωμάτων, πιστοποιητικών και άλλων τίτλων τους (ΕΕ L 165, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε τελικώς με την οδηγία 1999/46/ΕΚ της Επιτροπής, της 21ης Μαΐου 1999 (ΕΕ L 139, σ. 25, στο εξής: οδηγία 93/16), διάταξη που αντικατέστησε το άρθρο 7, παράγραφος 2, της οδηγίας 86/457/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Σεπτεμβρίου 1986, περί ειδικής εκπαίδευσεως στη γενική ιατρική (ΕΕ L 267, σ. 26).
- 2 Οι δύο αιτήσεις υποβλήθηκαν στο πλαίσιο δύο ομάδων διαφορών, της πρώτης μεταξύ Berardi κ.λπ. και Vaira κ.λπ. κατά Azienda Unità Sanitaria Locale BA/4 κ.λπ. (υπόθεση C-11/02), της δε δεύτερης μεταξύ Fascicolo κ.λπ., καθώς και De Benedictis κ.λπ. κατά Regione Puglia [Περιφέρεια Puglia] κ.λπ. (υπόθεση C-10/02), σχετικά με τις αποφάσεις που έλαβαν διάφορες διοικητικές αρχές της περιφέρειας αυτής, αντιστοίχως για τα έτη 1998 και 1999, όσον αφορά την κατανομή, στο πλαίσιο του εθνικού συστήματος υγείας, θέσεων γενικών ιατρών στις περιοχές με ανεπαρκή κάλυψη.

Το νομικό πλαίσιο

Η κοινοτική κανονιστική ρύθμιση

- 3 Η οδηγία 93/16 κωδικοποιεί διάφορες οδηγίες περί των προσόντων των ιατρών, μεταξύ των οποίων και την οδηγία 86/457.
- 4 Κατά το άρθρο 2 της οδηγίας 93/16, κάθε κράτος μέλος αναγνωρίζει τα απαρτιζόμενα στο άρθρο 3 διπλώματα, πιστοποιητικά και τους άλλους τίτλους που χορηγούνται στους υπηκόους των κρατών μελών από τα άλλα κράτη μέλη, σύμφωνα με το άρθρο 23 της ίδιας οδηγίας, προσδίδοντάς τους, ως προς την πρόσβαση στις δραστηριότητες του ιατρού και την άσκηση αυτών, την ίδια ισχύ στο έδαφός του με αυτήν των διπλωμάτων, των πιστοποιητικών και των άλλων τίτλων που χορηγεί το κράτος αυτό.
- 5 Με το άρθρο 9, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/16 διατυπώνεται ως κανόνας ότι κάθε κράτος μέλος αναγνωρίζει ως επαρκή απόδειξη, προκειμένου περί των υπηκόων των κρατών μελών των οποίων τα διπλώματα, πιστοποιητικά και άλλοι τίτλοι δεν ανταποκρίνονται στο σύνολο των επ' ελάχιστον απαιτούμενων από το άρθρο 23 της οδηγίας προϋποθέσεων ως προς την εκπαίδευση, τα διπλώματα, τα πιστοποιητικά και τους άλλους τίτλους ιατρικής που έχουν χορηγηθεί από αυτά τα κράτη μέλη όταν πιστοποιούν εκπαίδευση η οποία άρχισε πριν από τις ημερομηνίες του άρθρου 9, παράγραφος 1, εφόσον συνοδεύονται από βεβαίωση πιστοποιούσα ότι οι υπήκοοι αυτοί επιδόθηκαν πραγματικά και νόμιμα στις σχετικές δραστηριότητες επί τρία τουλάχιστον συναπτά έτη, κατά τη διάρκεια των πέντε ετών που προηγούνται της χορηγήσεως της βεβαιώσεως.

- 6 Το άρθρο 30 της οδηγίας 93/16 ορίζει ότι κάθε κράτος μέλος που παρέχει στο έδαφός του τον πλήρη κύκλο εκπαιδεύσεως ο οποίος, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 23 της οδηγίας, δίδει τη δυνατότητα προσβάσεως στις δραστηριότητες του ιατρού και ασκήσεως αυτών των δραστηριοτήτων οφείλει να καθιερώσει ειδική εκπαίδευση στη γενική ιατρική η οποία να ανταποκρίνεται τουλάχιστον στις προϋποθέσεις των άρθρων 31 και 32 της εν λόγω οδηγίας, ούτως ώστε τα πρώτα διπλώματα, πιστοποιητικά ή άλλοι τίτλοι που πιστοποιούν μια τέτοια εκπαίδευση να χορηγούνται, το αργότερο, από την 1η Ιανουαρίου 1990.
- 7 Το άρθρο 36, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, της οδηγίας 93/16, διάταξη που αντικατέστησε το άρθρο 7, παράγραφος 1, της οδηγίας 86/457, επαναλαμβάνοντας τη διατύπωση του εν λόγω άρθρου, ορίζει:

«Από την 1η Ιανουαρίου 1995, κάθε κράτος μέλος εξαρτά, υπό την επιφύλαξη των διατάξεων περί κεκτημένων δικαιωμάτων, την άσκηση των δραστηριοτήτων του ιατρού με την ιδιότητα του γενικού ιατρού στα πλαίσια του εθνικού του συστήματος κοινωνικών ασφαλίσεων από την κατοχή διπλώματος, πιστοποιητικού ή άλλου τίτλου που προβλέπεται στο άρθρο 30.»

- 8 Το άρθρο 36, παράγραφος 2, το οποίο αντικατέστησε το άρθρο 7, παράγραφος 2, της οδηγίας 86/457, επαναλαμβάνοντας, κατ' ουσίαν, τη διατύπωση του εν λόγω άρθρου, ορίζει:

«Κάθε κράτος μέλος προσδιορίζει τα κεκτημένα δικαιώματα. Πάντως, πρέπει να θεωρεί ως κεκτημένο το δικαίωμα άσκησης των δραστηριοτήτων του ιατρού με την ιδιότητα του γενικού ιατρού στο πλαίσιο του εθνικού του συστήματος κοινωνικών ασφαλίσεων χωρίς το δίπλωμα, πιστοποιητικό ή άλλο τίτλο που προβλέπονται στο άρθρο 30, σε όλους τους ιατρούς που θα έχουν το δικαίωμα αυτό στις 31 Δεκεμβρίου 1994 βάσει των άρθρων 1 έως 20 και είναι εγκατεστημένοι κατά την ημερομηνία αυτή στο έδαφός του, έχοντας επωφεληθεί από το άρθρο 2 ή από το άρθρο 9, παράγραφος 1.»

Η εθνική κανονιστική ρύθμιση

- 9 Η οδηγία 86/457 μεταφέρθηκε στην ιταλική έννομη τάξη με το νομοθετικό διάταγμα 256, της 8ης Αυγούστου 1991 (*GURI* [Επίσημη Εφημερίδα της Ιταλικής Δημοκρατίας] αριθ. 191, της 16ης Αυγούστου 1991, στο εξής: νομοθετικό διάταγμα 256/91). Με το άρθρο 2, πρώτο εδάφιο, του εν λόγω διατάγματος διατυπώνεται ως κανόνας ότι, από 1ης Ιανουαρίου 1995, το πιστοποιητικό ειδικής εκπαιδεύσεως στη γενική ιατρική αποτελεί τον αναγκαίο τίτλο για την άσκηση της αντίστοιχης δραστηριότητας στο πλαίσιο του εθνικού συστήματος υγείας.
- 10 Εντούτοις, κατά το άρθρο 6 του νομοθετικού διατάγματος 256/91, το δικαίωμα ασκήσεως της γενικής ιατρικής αναγνωρίζεται, ομοίως, στους ιατρούς, οι οποίοι στο πλαίσιο του εθνικού συστήματος, έχουν, στις 31 Δεκεμβρίου 1994, το δικαίωμα να εργασθούν ως γενικοί ιατροί, ήτοι την επαγγελματική επάρκεια που αναγνωρίζεται ως ισότιμος με το εν λόγω πιστοποιητικό τίτλος.
- 11 Στην Ιταλία, η άσκηση του ιατρικού επαγγέλματος υπό την ιδιότητα του συμβεβλημένου με το εθνικό σύστημα υγείας γενικού ιατρού διέπεται, δυνάμει του άρθρου 8, παράγραφος 1, του νομοθετικού διατάγματος 502, της 30ής Δεκεμβρίου 1992 (*GURI* αριθ. 305, της 30ής Δεκεμβρίου 1992), όπως τροποποιήθηκε με το νομοθετικό διάταγμα 517, της 7ης Δεκεμβρίου 1993 (*GURI* 293, της 15ης Δεκεμβρίου 1993), από εθνικές συλλογικές συμβάσεις που επανεξετάζονται κάθε τρία έτη.
- 12 Η ισχύουσα κατά τον χρόνο των πραγματικών περιστατικών της διαφοράς της κύριας δίκης συλλογική σύμβαση (στο εξής: συλλογική σύμβαση) κατέστη εκτελεστή με το διάταγμα του Προέδρου της Δημοκρατίας αριθ. 484, της 22ας Ιουλίου 1996 (*GURI* αριθ. 220 της 19ης Σεπτεμβρίου 1996, σ. 1). Κατά τη σύμβαση αυτή:

— η διαδικασία για την πλήρωση των κενών θέσεων άρχεται με τη δημοσίευση, ανά περιφέρεια, ενιαίου πίνακα κατατάξεως των ιατρών σύμφωνα με ένα σύστημα μορίων υπολογιζόμενων κατά το άρθρο 3 της ίδιας συμβάσεως (άρθρο 2 της συμβάσεως).

— προκειμένου να καταρτισθούν οι πίνακες και να καταταγούν οι ιατροί, ο κάτοχος πιστοποιητικού εκπαιδύσεως στη γενική ιατρική, το οποίο αποτελεί ακαδημαϊκό τίτλο, λαμβάνει δώδεκα μόρια. Επιπλέον, ο ενδιαφερόμενος λαμβάνει 0,20 μόρια για κάθε μήνα υπηρεσίας ως συμβεβλημένου ιατρού στο πλαίσιο της πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας. Πρόσθετα μόρια μπορούν να χορηγηθούν λόγω ορισμένων ιδιαίτερων δραστηριοτήτων που ο ενδιαφερόμενος άσκησε ως γενικός ιατρός (άρθρο 3, παράγραφος 1, της συλλογικής συμβάσεως).

13 Όσον αφορά την κατανομή των θέσεων στις περιοχές με ανεπαρκή κάλυψη στον τομέα της πρωτοβάθμιας περιθάλψεως και των ιατρών εφημερίας, η συλλογική σύμβαση προβλέπει επίσης τα εξής:

— οι Aziende Sanitarie Locali (τοπικές δημόσιες υπηρεσίες υγείας) διαθέτουν ποσοστό 20 έως 40 % των εν λόγω θέσεων στους ιατρούς που κατέχουν το προβλεπόμενο στο άρθρο 2 του νομοθετικού διατάγματος 256/91 πιστοποιητικό εκπαιδύσεως στη γενική ιατρική και ποσοστό 80 έως 60 % στους ιατρούς που κατέχουν τον ισότιμο τίτλο (άρθρο 3, παράγραφος 6, της συλλογικής συμβάσεως). Σε περίπτωση μη έγκαιρης ανανεώσεως της συμβάσεως, ισχύει, για το επόμενο έτος, ποσόστωση 50 % και για τις δύο κατηγορίες ιατρών (τελική διάταξη υπ' αριθ. 5 της εν λόγω συλλογικής συμβάσεως).

— ο πίνακας των κενών θέσεων κάθε υπηρεσίας καταρτίζεται αφού προστεθεί ο αριθμός των μορίων που συγκέντρωσε ο υποψήφιος βάσει της κατατάξεως στον καταρτισθέντα σε περιφερειακό επίπεδο πίνακα του άρθρου 2 του νομοθετικού διατάγματος 256/91, ο αριθμός των μορίων εντοπιότητας ως προς την περιφέρεια, καθώς και ο αριθμός των μορίων εντοπιότητας ως προς την περιοχή με ανεπαρκή κάλυψη (άρθρο 20, παράγραφος 6, της συλλογικής συμβάσεως).

- 14 Με την υπ' αριθ. 1245 απόφαση του περιφερειακού συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 1998 (*BURP* [Επίσημο Δελτίο της Περιφέρειας Puglia] αριθ. 46, της 15ης Μαΐου 1998), η Regione Puglia αποφάσισε ότι, για το έτος 1998, ποσοστό 40 % των θέσεων που θα διετίθεντο στις περιοχές με ανεπαρκή κάλυψη και των κενών θέσεων θα καλυπτόταν από ιατρούς κατόχους του πιστοποιητικού εκπαίδευσεως στη γενική ιατρική, ενώ ποσοστό 60 % των θέσεων θα καλυπτόταν από ιατρούς κατόχους του ισότιμου τίτλου. Για το έτος 1999, τα ποσοστά των θέσεων που θα διετίθεντο στις δύο κατηγορίες ιατρών τροποποιήθηκαν, και για κάθε κατηγορία διατέθηκε ποσοστό 50 %.

Τα πραγματικά περιστατικά της διαφοράς της κύριας δίκης και τα προδικαστικά ερωτήματα

- 15 Οι διαφορές των κυρίων δικών προκύπτουν από το γεγονός ότι, όσον αφορά τις προς πλήρωση θέσεις των περιοχών με ανεπαρκή κάλυψη, ορισμένοι ιατροί, οι οποίοι, ενώ είναι κάτοχοι του προβλεπόμενου στο άρθρο 2 του νομοθετικού διατάγματος 256/91 πιστοποιητικού ειδικής εκπαίδευσεως στη γενική ιατρική, είχαν παράλληλα, στις 31 Δεκεμβρίου 1994, το δικαίωμα να εργασθούν ως ιατροί στο πλαίσιο του εθνικού συστήματος κοινωνικής ασφάλισης, υπέβαλαν υποψηφιότητα τόσο για τις θέσεις που προορίζονταν για τους κατόχους του εν λόγω πιστοποιητικού όσο και για τις θέσεις των κατόχων του ισότιμου τίτλου. Οι ιατροί αυτοί ζήτησαν, επίσης, να τους αναγνωρισθούν τα δώδεκα μόρια που χορηγούνταν στους κατόχους του εν λόγω πιστοποιητικού, ακόμη και στην περίπτωση υποβολής υποψηφιότητας για θέσεις κατόχων του ισότιμου τίτλου.

- 16 Κατ' αρχάς, η Regione Puglia αποφάσισε ότι, μολονότι οι ιατροί που κατείχαν το πιστοποιητικό ειδικής εκπαίδευσεως στη γενική ιατρική και, παράλληλα, δικαιούνταν, στις 31 Δεκεμβρίου 1994, να εργασθούν ως ιατροί στο πλαίσιο του εθνικού συστήματος κοινωνικής ασφαλίσεως μπορούσαν να διεκδικήσουν θέσεις και των δύο κατηγοριών, δεν είχαν το δικαίωμα, εφόσον επέλεγαν να διεκδικήσουν θέσεις που προορίζονταν για τους κατόχους του ισότιμου τίτλου, να λάβουν τα δώδεκα μόρια που χορηγούνταν στους κατόχους του εν λόγω πιστοποιητικού. Η Regione Puglia έδωσε, ως εκ τούτου, εντολή στις τοπικές διευθύνσεις υγείας, να μη συνυπολογίζουν, στο πλαίσιο των σχετικών διαδικασιών κατά το 1998, τα δώδεκα μόρια που είχαν αναγνωρισθεί στους εν λόγω ιατρούς κατά τα προηγούμενα έτη.
- 17 Οι εν λόγω αρχές, ακολουθώντας τις οδηγίες της Regione Puglia, αρνήθηκαν, στο πλαίσιο των ποσοστώσεων για τους κατόχους του ισότιμου τίτλου, να χορηγήσουν στους υποψηφίους που κατείχαν και τους δύο προαναφερθέντες τίτλους τα δώδεκα μόρια που αναγνωρίζονται στους κατόχους του πιστοποιητικού ειδικής εκπαίδευσεως.
- 18 Οι Berardi κ.λπ. και οι Vaira κ.λπ. άσκησαν προσφυγές κατά των αποφάσεων ορισμένων εκ των ως άνω αρχών, μεταξύ των οποίων και της Azienda Unità Sanitaria Locale BA/4, ενώπιον του Tribunale amministrativo regionale per la Puglia, υποστηρίζοντας ότι οι εν λόγω αποφάσεις ήταν παράνομες καθόσον είχαν εκδοθεί κατά παράβαση και κατόπιν εσφαλμένης εφαρμογής των άρθρων 2, 3 και 20 της συλλογικής συμβάσεως.
- 19 Το αιτούν δικαστήριο, το οποίο κλήθηκε να αποφανθεί επί της νομιμότητας της θέσεως που έλαβε η Regione Puglia, έκρινε, καταρχάς, ότι οι κάτοχοι και των δύο τίτλων μπορούσαν να διεκδικήσουν όλες τις θέσεις, εφόσον, όμως, υπέβαλλαν υποψηφιότητα για τις θέσεις που προορίζονται για τους κατόχους του ισότιμου

τίτλου δεν θα τους χορηγούνται τα δώδεκα μόρια που αναγνωρίζονται στους κατόχους του πιστοποιητικού εκπαιδύσεως.

- 20 Εντούτοις, το Consiglio di Stato (Ιταλία) έκρινε, με την απόφαση αριθ. 1407, της 15ης Μαρτίου 2000 (στο εξής: απόφαση του Consiglio di Stato), επί εφέσεως κατά αποφάσεως άλλου περιφερειακού διοικητικού δικαστηρίου, ότι οι ιατροί που διορίζονται στις κενές θέσεις των περιοχών με ανεπαρκή κάλυψη πρέπει να επιλέγονται από ενιαίο ανά περιφέρεια πίνακα, ακόμη και αν, για την πλήρωση αυτών των θέσεων, πρέπει να προβλέπονται δύο διαφορετικές ποσοστώσεις, αντιστοίχως, για τους κατόχους του πιστοποιητικού ειδικής εκπαιδύσεως στη γενική ιατρική και τους κατόχους του ισότιμου τίτλου, και ότι, επιπλέον, οι ιατροί της πρώτης κατηγορίας που είχαν, παράλληλα, στις 31 Δεκεμβρίου 1994, το δικαίωμα να ασκούν τη γενική ιατρική στο πλαίσιο του εθνικού συστήματος υγείας, μπορούν να υποβάλλουν υποψηφιότητα και για τις δύο κατηγορίες θέσεων, μολονότι, κατά το Consiglio di Stato, στην περίπτωση αυτή, επιβάλλεται, η προσμέτρηση των δώδεκα μορίων του άρθρου 3, παράγραφος 1, της συλλογικής συμβάσεως, δεδομένου ότι η ισχύουσα νομοθεσία δεν διακρίνει συναφώς μεταξύ των τίτλων.
- 21 Η Regione Puglia, έχοντας λάβει γνώση αυτής της αποφάσεως, τροποποίησε τη θέση που είχε διαμορφώσει με τις προηγούμενες αποφάσεις της και, κατά τις σχετικές διαδικασίες του έτους 1999, συνυπολόγιζε πλέον τα δώδεκα μόρια που αναγνωρίζονταν στους κατόχους του πιστοποιητικού ειδικής εκπαιδύσεως στη γενική ιατρική. Οι διευθύνσεις υγείας της εν λόγω περιφέρειας υιοθέτησαν, συνεπώς, αυτόν τον νέο τρόπο κατανομής των θέσεων ιατρών στις περιοχές με ανεπαρκή κάλυψη. Εντούτοις, η διαδικασία για το έτος 1998 παρέμεινε αμετάβλητη.
- 22 Οι Fascicolo κ.λπ. καθώς και οι De Benedictis κ.λπ., ιατροί, κάτοχοι μόνον του ισότιμου τίτλου, άσκησαν, ομοίως, προσφυγή ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, κατά της νέας αυτής θέσεως της Regione Puglia και των μέτρων που έλαβαν, συνακόλουθα, οι τοπικές διευθύνσεις υγείας. Οι ως άνω προσφεύγοντες υποστη-

ρίζουν, κατ' ουσίαν, ότι η δυνατότητα των ιατρών που απέκτησαν επαγγελματική επάρκεια προ της 1ης Ιανουαρίου 1995 και κατέχουν το πιστοποιητικό ειδικής εκπαιδεύσεως στη γενική ιατρική να υποβάλλουν υποψηφιότητα και για τις δύο κατηγορίες θέσεων, με προσμέτρηση μάλιστα των δώδεκα μορίων που αναγνωρίζονται στους κατόχους του εν λόγω πιστοποιητικού, θα καθιστούσε αδύνατη την εφαρμογή της καθιερωμένης από τις οδηγίες 86/457 και 93/16 αρχής της ισοτιμίας.

- 23 Ως προς δύο ομάδες διαφορών που υποβλήθηκαν ενώπιόν του, το αιτούν δικαστήριο συντάσσεται με τη θέση του Consiglio di Stato, κατά την οποία οι κάτοχοι του πιστοποιητικού ειδικής εκπαιδεύσεως στη γενική ιατρική μπορούν να διεκδικήσουν το σύνολο των προς πλήρωση θέσεων των περιοχών με ανεπαρκή κάλυψη. Εντούτοις, το αιτούν δικαστήριο δεν δέχεται τη θέση του Consiglio di Stato όσον αφορά την αναγνώριση των δώδεκα μορίων στους εν λόγω ιατρούς στην περίπτωση κατά την οποία αυτοί υποβάλλουν υποψηφιότητα για τις θέσεις που προορίζονται για τους κατόχους του ισότιμου τίτλου. Επί του ζητήματος αυτού, το αιτούν δικαστήριο εκτιμά ότι η απόφαση του Consiglio di Stato παραγνωρίζει το γεγονός ότι, με τις οδηγίες 86/457 και 93/16, ο κοινοτικός νομοθέτης έκρινε άξιο προστασίας το κεκτημένο στις 31 Δεκεμβρίου 1994 δικαίωμα των ιατρών χωρίς δίπλωμα, πιστοποιητικό ή άλλο τίτλο γενικής ιατρικής να ασκούν τη γενική ιατρική, αποκλείοντας παράλληλα τη δυνατότητα ιεραρχικής διακρίσεως μεταξύ των δύο κατηγοριών ιατρών.
- 24 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Tribunale amministrativo regionale per la Puglia αποφάσισε να αναστείλει τη διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο τα ακόλουθα τρία προδικαστικά ερωτήματα, η διατύπωση των οποίων είναι όμοια και στις δύο αποφάσεις περί παραπομπής:

«1) Πρέπει, όσον αφορά την άσκηση της δραστηριότητας του ιατρού γενικής ιατρικής, να θεωρείται η αποκτηθείσα μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1994 άδεια ασκήσεως επαγγέλματος ισότιμη με το πιστοποιητικό ειδικής εκπαιδεύσεως

στη γενική ιατρική, υπό την έννοια των άρθρων 7, παράγραφος 2, της οδηγίας 86/457/ΕΟΚ και 36, παράγραφος 2, της οδηγίας 93/16/ΕΟΚ;

- 2) Επιτρέπεται στα κράτη μέλη από την 1η Ιανουαρίου 1995, σύμφωνα με τις ανωτέρω αναφερθείσες κοινοτικές διατάξεις, να υπάγουν τους ιατρούς που έχουν αποκτήσει το πιστοποιητικό ειδικής εκπαίδευσης στη γενική ιατρική και κατέχουν επίσης άδεια ασκήσεως επαγγέλματος, την οποία απέκτησαν μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1994, σε ευνοϊκότερο καθεστώς, το κύριο χαρακτηριστικό του οποίου είναι ότι οι ιατροί αυτοί έχουν πρόσβαση σε ευρύτερη κατηγορία θέσεων απ' ό,τι οι κάτοχοι μόνο του πιστοποιητικού ειδικής εκπαίδευσης ή μόνο της άδειας ασκήσεως επαγγέλματος;
- 3) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο προηγούμενο ερώτημα: Επιτρέπεται στα κράτη μέλη, ενόψει της ανωτέρω καταστάσεως και λαμβανομένης υπόψη της ρυθμίσεως περί κεκτημένων δικαιωμάτων, να παρέχουν στους εν λόγω ιατρούς μια ακόμη ειδικότερη μεταχείριση, χορηγώντας τους πάντοτε επιπλέον μόρια λόγω της αποκτήσεως του πιστοποιητικού ειδικής εκπαίδευσης στη γενική ιατρική;»
- 25 Με διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 12ης Φεβρουαρίου 2002, οι υποθέσεις C-10/02 και C-11/02 συνεκδικάσθησαν προς διευκόλυνση της έγγραφης και της προφορικής διαδικασίας και προς έκδοση κοινής αποφάσεως.

Επί των προδικαστικών ερωτημάτων

Επί του πρώτου ερωτήματος

- 26 Με το πρώτο ερώτημα, το αιτούν δικαστήριο ερωτά αν η αποκτηθείσα προ της 1ης Ιανουαρίου 1995 επάρκεια για την άσκηση της δραστηριότητας του γενικού ιατρού στο πλαίσιο του εθνικού συστήματος υγείας πρέπει, δυνάμει του άρθρου 36,

παράγραφος 2, της οδηγίας 93/16, να θεωρείται, για την άσκηση μια τέτοιας δραστηριότητας, ισότιμη με την απόκτηση του πιστοποιητικού ειδικής εκπαίδευσεως στη γενική ιατρική.

- 27 Δεν αμφισβητείται ότι η κατοχή ενός εκ των δύο προαναφερθέντων τίτλων αποτελεί την επ' ελάχιστον επιτασσύμενη προϋπόθεση για την άσκηση της γενικής ιατρικής. Εντούτοις από τις αποφάσεις περί παραπομπής προκύπτει ότι το ερώτημα αυτό αφορά, κατ' ουσίαν, το ζήτημα της συμφωνίας του εθνικού συστήματος που εφαρμόζεται εν προκειμένω για την πλήρωση των θέσεων ιατρών στο πλαίσιο του εθνικού συστήματος υγείας με το άρθρο 36, παράγραφος 2, λαμβανομένου υπόψη του γεγονότος ότι, στο πλαίσιο αυτού του συστήματος, οι κάτοχοι του πιστοποιητικού ειδικής εκπαίδευσεως στη γενική ιατρική και οι κάτοχοι του ισότιμου τίτλου δεν έχουν κατ' ανάγκην, ως προς τη διεκδίκηση των επίμαχων θέσεων, τις ίδιες πιθανότητες επιτυχίας.
- 28 Επιβάλλεται, εκ προοιμίου, η διαπίστωση ότι τα άρθρα 30 έως 41 της οδηγίας 93/16 αποσκοπούν στην εναρμόνιση των επ' ελάχιστον απαιτούμενων προϋποθέσεων χορηγήσεως διπλωμάτων, πιστοποιητικών και άλλων τίτλων πιστοποιούντων ειδική εκπαίδευση στη γενική ιατρική, προκειμένου να διευκολυνθεί η ελεύθερη κυκλοφορία των ιατρών (εικοστή έως εικοστή τρίτη αιτιολογική σκέψη της εν λόγω οδηγίας). Προς τούτο, το άρθρο 36, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, της οδηγίας ορίζει ότι, υπό την επιφύλαξη των διατάξεων περί κεκτημένων δικαιωμάτων, κάθε κράτος υποχρεούται να εξαρτά την άσκηση των δραστηριοτήτων του γενικού ιατρού στο πλαίσιο του εθνικού του συστήματος κοινωνικής ασφάλισεως, από την κατοχή τέτοιου διπλώματος, πιστοποιητικού ή άλλου τίτλου πιστοποιούντος την εν λόγω ειδική εκπαίδευση.
- 29 Στο πλαίσιο αυτό, το άρθρο 36, παράγραφος 2, της οδηγίας 93/16 ορίζει ότι «[κ]άθε κράτος μέλος προσδιορίζει τα κεκτημένα δικαιώματα. Πάντως, πρέπει να θεωρεί ως κεκτημένο το δικαίωμα άσκησης των δραστηριοτήτων του ιατρού με την ιδιότητα του γενικού ιατρού στο πλαίσιο του εθνικού του συστήματος κοινωνικών ασφαλίσεων [...] σε όλους τους ιατρούς που θα έχουν το δικαίωμα αυτό στις 31 Δεκεμβρίου 1994, βάσει των άρθρων 1 έως 20, και είναι εγκατεστημένοι κατά την ημερομηνία αυτή στο έδαφός του, έχοντας επωφεληθεί από το άρθρο 2 ή από το άρθρο 9, παράγραφος 1».

30 Η διάταξη αυτή αναγνωρίζει σε κάθε κράτος μέλος τη διακριτική ευχέρεια να καθορίζει τα κεκτημένα δικαιώματα, ευχέρεια που συνοδεύεται από έναν και μόνον όρο, ήτοι ότι κάθε κράτος μέλος αναγνωρίζει ως κεκτημένο το δικαίωμα των ιατρών οι οποίοι, μολονότι δεν κατέχουν το δίπλωμα γενικού ιατρού, έχουν επιτύχει, προ της 1ης Ιανουαρίου 1995, την αναγνώριση στο κράτος αυτό της ισχύος του διπλώματος, πιστοποιητικού ή άλλου τίτλου που τους έχει απονεμηθεί σε άλλο κράτος μέλος και οι οποίοι έχουν αποκτήσει, ομοίως προ της ημερομηνίας αυτής, το δικαίωμα να εργάζονται ως γενικοί ιατροί στο πλαίσιο του συστήματος κοινωνικών ασφαλίσεων (βλ. απόφαση της 16ης Οκτωβρίου 1997, C-69/96 έως C-79/96, Garofalo κ.λπ., Συλλογή 1997, σ. I-5603, σκέψεις 29 και 30).

31 Προκειμένου να δοθεί απάντηση στο πρώτο ερώτημα, πρέπει, καταρχάς, να επισημανθεί ότι, όπως προκύπτει από τη διατύπωσή του, το άρθρο 36, παράγραφος 2, της οδηγίας 93/16 δεν επιτάσσει να αποδίδουν τα κράτη μέλη την ίδια αξία στα κεκτημένα δικαιώματα και στην απόκτηση του πιστοποιητικού ειδικής εκπαίδευσης στη γενική ιατρική. Ο επ' ελάχιστον επιτασσόμενος όρος της ίδιας διατάξεως, ο οποίος αφορά την κατηγορία ιατρών στους οποίους πρέπει να αναγνωρίζονται τα κεκτημένα δικαιώματα, δεν αποσκοπεί στον καθορισμό του βαθμού προστασίας των εν λόγω δικαιωμάτων από το οικείο κράτος μέλος.

32 Δεύτερον, η προϋπόθεση αυτή αποσκοπεί στην αποφυγή του φαινομένου κατά το οποίο ιατροί που έχουν ασκήσει το εξασφαλιζόμενο από τις κοινοτικές οδηγίες δικαίωμα ελεύθερης εγκαταστάσεως και έχουν αποκτήσει, προ της 1ης Ιανουαρίου 1995, το δικαίωμα να ασκούν το επάγγελμα του γενικού ιατρού στο πλαίσιο του συστήματος κοινωνικής ασφαλίσεως του κράτους μέλους υποδοχής, στερούνται του δικαιώματος αυτού για τον λόγο ότι δεν κατέχουν τα νέα διπλώματα, πιστοποιητικά ή άλλους τίτλους, που προβλέπονται από την οδηγία 93/16 (βλ. προπαρατεθείσα απόφαση Garofalo κ.λπ., σκέψη 31).

- 33 Πρέπει, επομένως, να επισημανθεί ότι, μολονότι η εν λόγω προϋπόθεση μπορεί, λόγω μιας τέτοιας διασυννοριακού χαρακτήρα παραμέτρου, να επιτάσσει την ευρύτερη προστασία των κεκτημένων δικαιωμάτων, εν προκειμένω, όπως επιβεβαιώθηκε κατά την επ' ακροατηρίου διαδικασία, οι εισαχθείσες ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου υποθέσεις αφορούν καταστάσεις αμιγώς εσωτερικής τάξεως.
- 34 Υπό αυτές τις συνθήκες, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι το γεγονός και μόνον ότι, λόγω των χαρακτηριστικών του εθνικού συστήματος που εφαρμόζεται για την πλήρωση των θέσεων ιατρών στις περιοχές με ανεπαρκή κάλυψη, οι κάτοχοι του πιστοποιητικού ειδικής εκπαίδευσεως στη γενική ιατρική, αφενός, και οι κάτοχοι μόνον του ισότιμου τίτλου, αφετέρου, δεν είχαν, όσον αφορά την πλήρωση των εν λόγω θέσεων, τις ίδιες πιθανότητες επιτυχίας δεν συνιστά παράβαση του άρθρου 36, παράγραφος 2, της οδηγίας 93/16.
- 35 Υπό το φως των ανωτέρω, στο πρώτο ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 36, παράγραφος 2, της οδηγίας 93/16 δεν επιβάλλει στα κράτη μέλη την υποχρέωση να αναγνωρίζουν, όσον αφορά την πρόσβαση στις θέσεις γενικών ιατρών, την αποκτηθείσα προ της 1ης Ιανουαρίου 1995 επάρκεια για την άσκηση της δραστηριότητας του γενικού ιατρού στο πλαίσιο του εθνικού συστήματος υγείας ως ισότιμη με την απόκτηση του πιστοποιητικού ειδικής εκπαίδευσεως στη γενική ιατρική.

Επί του δευτέρου και του τρίτου ερωτήματος

- 36 Με το δεύτερο και το τρίτο ερώτημα, τα οποία πρέπει να εξετασθούν από κοινού, το αιτούν δικαστήριο ερωτά, κατ' ουσίαν, αν το άρθρο 36, παράγραφος 2, της οδηγίας 93/16 απαγορεύει στα κράτη μέλη να παρέχουν στους ιατρούς που είναι κάτοχοι του πιστοποιητικού ειδικής εκπαίδευσεως στη γενική ιατρική και, παράλληλα,

κάτοχοι, στις 31 Δεκεμβρίου 1994, της επάρκειας για την άσκηση της δραστηριότητας του γενικού ιατρού στο πλαίσιο του εθνικού συστήματος υγείας:

- δυνατότητα προσβάσεως σε σημαντικότερο αριθμό θέσεων από αυτόν που προορίζεται, αντιστοίχως, για τους κατόχους του εν λόγω πιστοποιητικού ή τους ιατρούς με επαγγελματική επάρκεια, επιτρέποντάς τους να υποβάλλουν ταυτόχρονα υποψηφιότητα και για τις δύο κατηγορίες των προς πλήρωση θέσεων,
- μια ακόμη ευνοϊκότερη μεταχείριση, αναγνωρίζοντάς τους, σε περίπτωση υποβολής υποψηφιότητας για θέσεις που προορίζονται για ιατρούς που, την 31η Δεκεμβρίου 1994, κατέχουν επαγγελματική επάρκεια, τα πρόσθετα μόρια που χορηγούνται για την απόκτηση του εν λόγω πιστοποιητικού.

37 Κατά τους Berardi κ.λπ. καθώς και κατά τους Vaira κ.λπ., η υποχρέωση του άρθρου 36, παράγραφος 2, της οδηγίας 93/16, ήτοι η υποχρέωση αναγνώρισεως του δικαιώματος ασκήσεως της γενικής ιατρικής σε υπηκόους άλλων κρατών μελών, που είναι εγκατεστημένοι στο κράτος μέλος υποδοχής και έχουν αποκτήσει, προ της 1ης Ιανουαρίου 1995, την επάρκεια ασκήσεως της γενικής ιατρικής, δεν θίγεται από το σύστημα κατανομής των θέσεων.

38 Οι εν λόγω προσφεύγοντες υποστηρίζουν επιπλέον ότι θα ήταν εύλογη η χορήγηση στους υποψηφίους «με διπλά προσόντα» της δυνατότητας διεκδικήσεως σημαντικότερου αριθμού θέσεων. Κατά τους προσφεύγοντες, οι προσπάθειες για την απόκτηση του εν λόγω πιστοποιητικού δικαιολογούν την αναγνώρισή του ως σημαντικότερου σε σχέση με το ισότιμο χρονικό διάστημα της ιατρικής ασκήσεως. Επιπλέον, εάν για την κατοχή του εν λόγω πιστοποιητικού δεν αναγνωρίζονταν τα δώδεκα πρόσθετα μόρια, οι κάτοχοί του θα βρίσκονταν σε μειονεκτική θέση σε σχέση με εκείνους οι οποίοι, αντί να ολοκληρώσουν την απαιτούμενη διετή εκπαίδευση, άσκησαν την ιατρική και συγκέντρωσαν, ως εκ τούτου, πρόσθετα μόρια επαγγελματικής εμπειρίας.

- 39 Ομοίως, η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων εκτιμά ότι, λαμβανομένης υπόψη της διακριτικής ευχέρειας που έχουν τα κράτη μέλη ως προς τον καθορισμό των κεκτημένων δικαιωμάτων, ούτε οι όροι συμμετοχής των κατόχων αποκτηθείσας προ της 1ης Ιανουαρίου 1995 επαγγελματικής επάρκειας στους δημόσιους διαγωνισμούς για την πρόσβαση στο σύστημα κοινωνικής ασφάλισης κράτους μέλους, ούτε οι ενδεχόμενες ευνοϊκές γι' αυτούς ποσοστώσεις, ούτε, τέλος, τα μόρια που τους αναγνωρίζονται κατά τις διαδικασίες επιλογής εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 93/16.
- 40 Αντιθέτως, οι De Benedictis κ.λπ. υποστηρίζουν ότι, από 1ης Ιανουαρίου 1995 τα κράτη μέλη δεν δύνανται να υπάγουν τους κατόχους πιστοποιητικού ειδικής εκπαιδύσεως στη γενική ιατρική που έχουν, παράλληλα, αποκτήσει, μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1994, την άδεια ασκήσεως του επαγγέλματος του γενικού ιατρού σε καθεστώς ευνοϊκό, κύριο χαρακτηριστικό του οποίου είναι ότι οι ιατροί αυτοί έχουν πρόσβαση σε σημαντικότερο αριθμό θέσεων σε σχέση με τους ιατρούς που κατέχουν μόνον τον έναν εκ των δύο τίτλων.
- 41 Όπως διαπιστώθηκε με τη σκέψη 30 της παρούσας αποφάσεως, η εξουσία που παρέχεται στα κράτη μέλη με το άρθρο 36, παράγραφος 2, της οδηγίας 93/16 ως προς τον προσδιορισμό των κεκτημένων δικαιωμάτων συνοδεύεται από έναν μόνον όρο που αφορά αποκλειστικά τους ιατρούς, οι οποίοι, έχοντας κάνει χρήση του δικαιώματός τους ελεύθερης κυκλοφορίας, απέκτησαν το δικαίωμα να ασκούν τη δραστηριότητα του γενικού ιατρού στο πλαίσιο του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης του κράτους μέλους υποδοχής. Σύμφωνα με τον επιδιωκόμενο από τον κοινοτικό νομοθέτη σκοπό (βλ. σκέψη 28 της παρούσας αποφάσεως), ο όρος αυτός δεν μπορεί, ως εκ τούτου, να αφορά καταστάσεις που στερούνται διασυνοριακού χαρακτήρα.
- 42 Κατά συνέπεια, σε αμιγώς εσωτερικού χαρακτήρα καταστάσεις, όπως αυτές της υποθέσεως της κύριας δίκης, το κράτος μέλος υποδοχής είναι ελεύθερο να καθορίσει την έκταση των κεκτημένων δικαιωμάτων.

43 Συναφώς, είναι αληθές ότι —καθόσον η εκ μέρους του συγκεκριμένου κράτους μέλους δικαιολόγηση της καθιερώσεως, εν προκειμένω, δύο ξεχωριστών ποσοτώσεων θέσεων, της πρώτης για τους κατόχους του πιστοποιητικού ειδικής εκπαίδευσης στη γενική ιατρική, της δε δεύτερης για τους κατόχους του ισότιμου τίτλου, σχετίζεται με τη μέριμνα προστασίας των κεκτημένων δικαιωμάτων της δεύτερης αυτής κατηγορίας ιατρών— η παροχή σε μια κατηγορία ιατρών της δυνατότητας να διεκδικήσουν ταυτόχρονα θέσεις και των δύο κατηγοριών θα είχε ως αποτέλεσμα τον περιορισμό της παρεχόμενης προστασίας στους κατόχους μόνον του ισότιμου τίτλου. Εντούτοις, μια τέτοια κανονιστική ρύθμιση δεν δύναται, καθαυτή, να συνιστά παράβαση του άρθρου 36, παράγραφος 2, της οδηγίας 93/16, διατάξεως που, σε αμιγώς εσωτερικού χαρακτήρα καταστάσεις, καταλείπει στα κράτη μέλη τη δυνατότητα ελεύθερου καθορισμού των κεκτημένων δικαιωμάτων.

44 Επιπλέον, πρέπει να διευκρινισθεί ότι η αναγνώριση στους ιατρούς, όταν αυτοί διεκδικούν θέσεις ιατρών που κατέχουν, στις 31 Δεκεμβρίου 1994, την επάρκεια για την άσκηση της δραστηριότητας του γενικού ιατρού στο πλαίσιο του εθνικού συστήματος υγείας, των δώδεκα πρόσθετων μορίων που αναγνωρίζονται για την κατοχή του πιστοποιητικού ειδικής εκπαίδευσης στη γενική ιατρική δεν συνιστά, ομοίως, παράβαση του άρθρου 36, παράγραφος 2, της οδηγίας 93/16.

45 Υπό το φως των ανωτέρω, στο δεύτερο και τρίτο προδικαστικό ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 36, παράγραφος 2, της οδηγίας 93/16 δεν απαγορεύει στα κράτη μέλη να παρέχουν στους ιατρούς που είναι κάτοχοι του πιστοποιητικού ειδικής εκπαίδευσης στη γενική ιατρική και, παράλληλα, κάτοχοι, στις 31 Δεκεμβρίου 1994, της επάρκειας για την άσκηση της δραστηριότητας του γενικού ιατρού στο πλαίσιο του εθνικού συστήματος υγείας:

— δυνατότητα προσβάσεως σε σημαντικότερο αριθμό θέσεων από αυτόν που προορίζεται, αντιστοίχως, για τους κατόχους του εν λόγω πιστοποιητικού ή τους ιατρούς με επαγγελματική επάρκεια, επιτρέποντάς τους να υποβάλλουν ταυτόχρονα υποψηφιότητα και για τις δύο κατηγορίες των προς πλήρωση θέσεων,

- μια ακόμη ευνοϊκότερη μεταχείριση, αναγνωρίζοντάς τους, σε περίπτωση υποβολής υποψηφιότητας για θέσεις που προορίζονται για ιατρούς που, την 31η Δεκεμβρίου 1994, κατέχουν επαγγελματική επάρκεια, τα πρόσθετα μόρια που χορηγούνται για την κατοχή του εν λόγω πιστοποιητικού.

Επί των δικαστικών εξόδων

- ⁴⁶ Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι, πλην των ως άνω διαδίκων, κατέθεσαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) αποφαινεται:

- 1) Το άρθρο 36, παράγραφος 2, της οδηγίας 93/16/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, για τη διευκόλυνση της ελεύθερης κυκλοφορίας των ιατρών και της αμοιβαίας αναγνώρισης των διπλωμάτων, πιστοποιητικών και άλλων τίτλων, δεν επιβάλλει στα κράτη μέλη την υποχρέωση να αναγνωρίζουν, όσον αφορά την πρόσβαση στις θέσεις γενικών ιατρών, την αποκτηθείσα προ της 1ης Ιανουαρίου 1995 επάρκεια για την άσκηση της δραστηριότητας του γενικού ιατρού στο πλαίσιο του εθνικού συστήματος υγείας ως ισότιμη με την απόκτηση του πιστοποιητικού ειδικής εκπαίδευσης στη γενική ιατρική.

- 2) Το άρθρο 36, παράγραφος 2, της οδηγίας 93/16 δεν απαγορεύει στα κράτη μέλη να παρέχουν στους ιατρούς που είναι κάτοχοι του πιστοποιητικού ειδικής εκπαίδευσεως στη γενική ιατρική και, παράλληλα, κάτοχοι, στις 31 Δεκεμβρίου 1994, της επάρκειας για την άσκηση της δραστηριότητας του γενικού ιατρού στο πλαίσιο του εθνικού συστήματος υγείας:
- δυνατότητα προσβάσεως σε σημαντικότερο αριθμό θέσεων από αυτόν που προορίζεται, αντιστοίχως, για τους κατόχους του εν λόγω πιστοποιητικού ή τους ιατρούς με επαγγελματική επάρκεια, επιτρέποντάς τους να υποβάλλουν ταυτόχρονα υποψηφιότητα και για τις δύο κατηγορίες των προς πλήρωση θέσεων,
 - μια ακόμη ευνοϊκότερη μεταχείριση, αναγνωρίζοντάς τους, σε περίπτωση υποβολής υποψηφιότητας για θέσεις που προορίζονται για ιατρούς που, την 31η Δεκεμβρίου 1994, κατέχουν επαγγελματική επάρκεια, τα πρόσθετα μόρια που χορηγούνται για την απόκτηση του εν λόγω πιστοποιητικού.

(υπογραφές)